

Konieczkowska, Hanna

Życie kulturalno-oświatowe w spółdzielni "Zgoda"

Notatki Płockie 14/3-52, 29-31

1969

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

1963-1965 r. — Przewodniczący — Stanisław Madej, Wiceprzewodniczący — Józef Ozimkowski, Sekretarz — Władysław Michalak.

1966 r. — Przewodniczący — Stanisław Madej, Wiceprzewodniczący — Józef Ozimkowski, Sekretarz — Marian Kwaśniewski.

1967-1968 r. — Przewodniczący — Stanisław Madej, Wiceprzewodniczący — Józef Ozimkowski, Sekretarz — Marian Kwaśniewski.

Rada Spółdzielni składa się również z komisji rewizyjnej, społeczno-samorządowej, produkcyjnej, organizacyjno-gospodarczej. Dzięki ich wspólnemu wysiłkowi, kierownictwa i całej załogi Spółdzielnia otrzymała zaszczytne wyróżnienie, jakie przypadło jej w wyniku kompleksowej oceny współzawodnictwa międzyoddziałowego za rok 1968 o tytuł najlepiej pracującego oddziału WPSS na Mazowszu.

V. UWAGI KOŃCOWE

100-lecie istnienia Spółdzielni to piękny i radosny jubileusz. W ciągu swej historii powojennej zmieniał się obraz spółdzielni, rozwijała się

i rosła, tak jak nasz 1000-letni mazowiecki gród. Przyznanie zaszczytnego I miejsca zbiega się z tym pięknym jubileuszem. To powód do dumy, tym bardziej, iż po koncentracji spółdzielni spółemowskich z dniem 1 kwietnia 1968 r., rodzić się mogły obawy o dalszy ich rozwój. W pierwszym roku struktury organizacyjnej spółdzielnia zdecydowanie poprawiła wskazówki ekonomiczno finansowe, zrealizowała wiele nowych inicjatyw handlowych, zwiększyła się aktywność wszystkich członków spółdzielni. Spółdzielnia jest jedną ze składowych przedsiębiorstw, żywo zainteresowana w dalszym pomyślnym rozwoju.

Wspominając rozwój spółdzielni z uczuciem dumy wspominamy czasy trudnej i upartej walki o rozwój „Zgody”, odbudowy, wznoszenia podwalin pod jej dalszy rozkwit. Jednocześnie wybiegamy myślami w przyszłość. Przed nami wiele zadań, wiele pracy.

Dalej trzeba utrzymywać przekonanie aktywne i współodpowiedzialnego działania dla narodu i odpowiedzialności za losy naszej socjalistycznej Ojczyzny. W tej pracy na pewno nie zabraknie aktywności spółdzielni „Zgoda”.

HANNA KONIECZKOWSKA

Życie kulturalno-oświatowe w spółdzielni „Zgoda”

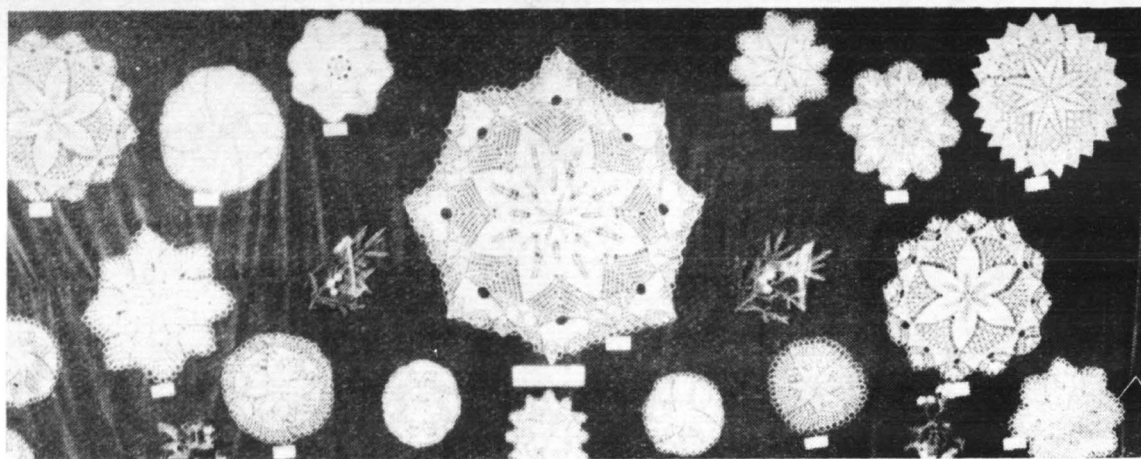
Powszechna Spółdzielnia Spożywców „Zgoda” prowadzi szeroką działalność kulturalno-oświatową wśród swoich pracowników i członków. Szczególnie duży wysiłek wkłada w rozwój amatorskiego ruchu artystycznego. Od 1956 roku rozwija swą działalność artystyczną spół-

dzielczy Zespół Pieśni i Tańca, Młodzieżowy Zespół Estradowy oraz Dziecięcy Zespół Taneczny.

W 1955 roku na zakup kostiumów dla powstających zespołów: tanecznego, chóralnego i muzycznego oraz na zakup instrumentów mu-

Spółdzielczy Zespół Pieśni i Tańca na scenie teatru płockiego

Robótki na drutach wykonane przez członkinie płockiej „Zgody”

zycznych przeznaczono 55.955 złotych. W krótkim czasie zespoły stanęły na dość wysokim poziomie.

Zespół „Pieśń i Tańca” PSS dał liczne występy w mieście, powiecie i całym kraju. Występował w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie na Akademii Centralnej, związanej z XXXIV rocznicą Międzynarodowego Dnia Spółdzielczości, gdzie zdobył nagrody w wysokości 80 i 40 tysięcy złotych, przeznaczając je na zakup kostiumów regionalnych, występował także w Sali Kongresowej PKiN na akademii związanej z 44 rocznicą Rewolucji Październikowej z programem „Pieśń Przyjaźni”, w Polskim Radiu w audycji „Wesoły autobus”, u górników w kopalni „Kościuszko”, w Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu, w sanatoriach w Zakopanem, Sopocie, Kruku, w szpitalach, jednostkach wojskowych.

Zespoły dały wiele koncertów dla mieszkańców wsi i gromad powiatu płockiego, sierpeckiego, sochaczewskiego. W ciągu dziesięciolecia istnienia (1956—1966) zespoły PSS dały 329 występów dla 500 tysięcy widzów, na terenie własnym i w kraju.

W roku 1968 zorganizowano 7-osobowy zespół bigbeatowy, który dał już kilkanaście występów, a także wziął udział w Ogólnopolskim Festiwalu zespołów artystycznych Wielkich Budów Socjalizmu.

W 1968 r. na działalność kulturalno-oświatową wydatkowano 146.064 złotych.

Duży nacisk kładzie Spółdzielnia na zagadnienia krajoznawcze. Aby udostępnić możliwie największej liczbie członków poznanie pięknych okolic i zabytków naszej Ojczyzny, co roku organizowane są bliższe i dalsze wycieczki między innymi do Gdyni, Gdańska, Zakopanego, Katowic, Krakowa, Poznania, Warszawy, nad jeziora mazurskie.

W 1968 roku zorganizowano 3 wycieczki do Szczecina, Zakopanego i do lasów w Borowiczkach. Z wycieczek tych skorzystało ponad 1100 osób.

Organizowane są majówki w Łącku, Sikorzu, Soczewce, które połączone są z różnego rodzaju atrakcjami, aby jak najbardziej umiliły wypoczynek. Dla tego celu uruchomiony został w 1958 roku nad jeziorem w Łącku bar leśny „Rusalka” i ośrodek Campingowy. Ośrodek w Łącku często jest odwiedzany przez Zespół Pieśni i Tańca PSS „Zgoda”.

Na osobną uwagę zasługuje praca Spółdzielni z dziećmi członków. Dla nich urządzone są dwa razy w ciągu roku uroczystości oraz podarki z okazji Choinki Noworocznej i Międzynarodowego Dnia Dziecka.

W 1961 roku otwarto świetlicę dla dzieci członków w wieku szkolnym. W świetlicy prowadzone są kółka zainteresowań: plastyczne, recytatorskie i kółko młodych gospodarzy. Istnieje pogotowie lekcyjne dla dzieci, które mają trudności w nauce.

W 1968 roku urządzono 10 imprez dla dzieci członków jak: Choinka Noworoczna, Międzynarodowy Dzień Dziecka, Święto Latawca itp.

Młodzież PSS brała czynny udział w urządzanych przez „Społem” ZSS konkursach. W konkursie „Jak pracować i jak się bawić” zajęła 1 miejsce w skali województwa. Przy pokazach i konkursach urządzano wystawki. A oto tytuły niektórych konkursów: „Prowadzimy racjonalniej gospodarstwo domowe”, „Więcej kwiatów wokół nas”, „Poprzez pracę nakładczą wychodzimy do klienta”, „Bądźmy szczupli i zdrowi”, „Poznaj swój kraj i Spółdzielnię”.

Od 1958 roku PSS „Zgoda” roztacza opiekę nad spółdzielniami uczniowskimi. Zaopatruje je bezpłatnie w potrzebne druki, pomaga w przeprowadzeniu dokumentacji, udziela zniżki na zakupowanych towarach, udziela pożyczek gotówkowych na zagospodarowanie.

Innym przejawem pracy kulturalno-oświatowej są akademie organizowane dla pracowników i członków Spółdzielni, odczyty i pogadanki, zajęcia świetlicowe. W 1968 r. zorganizowano 15 wieczorów świetlicowych, 18 odczy-

tów, prelekcji i pogadek na różne aktualne tematy jak: Wojna psychologiczna państw kapitalistycznych w stosunku do państw Układu Warszawskiego, Tezy na V Zjazd PZPR, Uchwały V Zjazdu, Osiągnięcia gospodarcze kraju w okresie XXV-lecia PRL.

W świetlicy spółdzielczej wyświetlane są filmy oświatowe i fabularne dla dorosłych, dzieci i młodzieży. PSS „Zgoda” zakupuje także bilety dla aktywnych członków na seanse filmowe i teatralne. Prowadzona jest także szeroka

działalność szkoleniowa, między innymi działa przy Spółdzielni 3-Jetnia Zasadnicza Szkoła Zawodowa — piekarnicza, w której uczy się 50 osób.

W 1969 roku przewidziane jest urządzenie 2 wycieczek krajoznawczych, 3 świąteczne dla 300 dzieci członków, 2 imprezy dla 700 dzieci, 15 odczytów i pogadek, 20 wieczorów świetlicowych, 200 pokazów i kilkanaście różnych imprez z okazji XXV-lecia PRL i 100-lecia istnienia w Polsce Spółdzielni Spożywców.

Przeгляд wykonanych prac na jednym z licznych kursów kroju i szycia, organizowanych po wojnie przez spółdzielnię

Władze płockiej „Zgody“

W latach 1870—1924 Walne Zabrание powoływało na jeden rok Prezydium Walnego Zebrania, które spośród siebie wybierało prezesa, wiceprezesa i sekretarza. Prezydium obsługiwało wszystkie zebrania członków spółdzielni w danym roku kalendarzowym.

Z a r z ą d był wybierany przez Walne Zebranie Członków na okres jednego roku, ale można było kandydować i w roku następnym. Dobra praca zarządu, współpraca z Prezydium Walnych Zebrań, Komisją Rewizyjną i Sądem Polubownym umożliwiały ponowny wybór ustępujących członków zarządu, co do pewnego stopnia stabilizowało działalność gospodarczą i pozwalało zarządowi nabierać większego doświadczenia.

Sekretarz zarządu był jednocześnie buchalterem i kasjerem stowarzyszenia. Zastępcy członków zarządu byli często zapraszani na zebrania zarządu z głosem doradczym. Zarządy liczyły od 4 do 5 osób i zawsze z tą samą liczbą zastępców.

K o m i s j a R e w i z y j n a wybierana była przez Walne Zebranie Członków w składzie trzech osób. Od 1889 powoływano i tu zastępców, od jednego w 1889 r. do dwóch w 1924 r. W Komisji Rewizyjnej nie wybierano przewodzącego.

S ą d P o j e d n a w c z y wybierany był na czas nieograniczony w składzie trzech osób. Od 1889 wybierano czasami jednego zastępcę. Marian Zglinicki był członkiem Sądu Pojednaw-